

לֹבֶר נְשֵׁה דְּהוּה אָזִיל בָּאֲרָחָה, עד דְּהוּה אָזִיל שָׁמֵעַ עַל
חד לְסֻטִים דְּהוּה כִּמְן בָּאֲרָחָה, פָּגַע בֵּיתָה בָּר בָּשָׁ
אָחָרָה. אָמַר לֵיה מִמְּאָן אָנָּתָה, אָמַר לֵיה מִפְלוֹגִי לְגִיּוֹן
אָנָּא, אָמַר לֵיה סְטִי לְךָ מִגְּבָאִי דְּכָל מָאָן דְּקָרִיב בְּהָדָא
חד חֹוִיא אָנָּא מִיִּתְיִי וְקָטִיל לֵיה. אָזָל הַהוּא בָּר נְשֵׁ
לְהַהוּא לְגִיּוֹן, אָמַר לֵיה חד בָּר נְשֵׁ אָתֵי וּכְלָמָאָן דִּי קָרִיב
בְּהָדִיה בְּשִׁכְיָה חד חֹוִיא דְּהַנְּאָמִיִּתִי (דף קסז ע"א) וּמִיִּתְ

שָׁמֵעַ הַהוּא לְגִיּוֹן וְדַחְילָה, אָמַר יָאוֹת דְּאָזִיל לְקָבְלִיה
וְאֲתִפְיִיס בְּהָדִיה. עד דְּחַמָּא לֵיה הַהוּא בָּר נְשֵׁ,
אָמַר, וּוֹי דְּהַשְׁתָּא יְקָטְלִינִיה הַהוּא לְגִיּוֹן. שָׁאָרִי סְגִיד
וּכְרָע לְקָבְלִיה. אָמַר הַהוּא לְגִיּוֹן, אֶלְמָלָא הָהָה לֵיה בִּידִיה
חֹוִיא לְקָטְלָא, לֹא סְגִיד כּוֹלִי הָאֵי לְקָבְלִי. שָׁאָרִי
לְגִיּוֹנָה לְאַתְגָּאָה, אָמַר, הַוָּאֵיל וּכְלָפָךְ כּוֹרָע לְקָבְלִי לֹא
אֶקְטָלִינִיה.

כֵּה אָמַר יַעֲקֹב עִם לְבָנָיו גַּרְתִּי וְאַחֲרָה עד עַתָּה, עָשָׂרִין
שְׁנַיִן אֲתָאָחָרִית עַמִּיה וְאָנָּא מִיִּתְיִי חֹוִיא לְקָטְלָא בְּנֵי
נְשָׁא. שָׁמַע עַשְׂוֹ, אָמַר, וּוֹי מָאָן יִקּוּם קְמִיה. דְּהַשְׁתָּא
יְקָטְלִינִיה יַעֲקֹב בְּפּוּמִיה, שָׁאָרִי נְפִיק לְקָדְמוֹתִיה
לְאֲתִפְיִיסָא עַמִּיה.

כִּיּוֹן דְּחַמָּא לֵיה מָה בְּתִיב וַיַּרְא יַעֲקֹב מָאָד וַיַּצַּד לֹו,
כִּיּוֹן דְּקָרִיב בְּהָדִיה שָׁאָרִי כּוֹרָע וּסְגִיד לְקָבְלִיה.

הַדָּא הוּא דְכִתֵּב וַיִּשְׂתַחַוו אֶרְצָה שֶׁבַע פְּעֻמִים עַד גַּשְׁתוֹ עַד אֲחִיו. אָמַר עַשׂו אֶלְמַלְאָכָל כִּי הָוֹה עַמִּיה, לֹא סְגִיד לְקַבְּלִי, שָׁאָרִי לְאַתְגָּאָה.

תֵּא חֹזֵי, מָה פִתְיָב בְּבָלָעָם (במדבר ט) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בָּלָעָם לִילָה. בְּלִבְנֵן כִתֵּב (בראשית לא) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בָּלָעָם הַאֲרָמִי בְּחִלּוּם הַלִּילָה וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְּׁמֶר לְךָ פָּנִ תְּדַבֵּר עִם יַעֲקֹב מְטוּב וְגוּ. פָּנִ תְּדַבֵּר, פָּנִ תְּעַשָּׂה לְיַעֲקֹב רַעָה מְבָעֵי לִיה. אֶלְאָ לבָנֵן לֹא רַדֵּף אֶבְתָּרִיה דְיַעֲקֹב בְּחִילָא דְגּוֹבֶרִין לְאֲגָחָא בֵּיה קְרָבָא. דָהָא חִילָא דְיַעֲקֹב וּבְנוֹי רַב מְגִיהָה, אֶלְאָ לְמַקְטֵלִיה בְּפּוּמִיה וְלְשִׁיצָאָה כֵּלָא. הַדָּא הוּא דְכִתֵּב אֲרָמִי אָוֹבֵד אָבִי. וּבְגִינֵן כִּי פָנִ תְּדַבֵּר, וְלֹא פִתְיָב פָנִ תְּעַשָּׂה. וּכִתֵּב יִשְׁלָאֵל יְדֵי לְעֹשֹׂת. מְנִין הָוֹה יְדֵעָה בְּכַלְתָּא הָוֹה בַּיַּדְיָה. אֶלְאָ כִּמָה דְאָתְמָר אֱלֹהִי אֲבִיכֶם אָמַש אָמַר אַלְיִ וְגוּ.

וְדָא הוּא סְהִדּוֹתָא, דְפִקְדֵּד קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַסְהָדָא. דְכִתֵּב (דברים כט) וּעֲנִית וְאָמְרָת לְפָנֵי יְיָ אֱלֹהִיךְ אֲרָמִי אָוֹבֵד אָבִי וְגוּ. וּעֲנִית, כִּמָה דָאָת אָמָר, (שמות כ) לֹא תִּעֲנֶה בְּרַעַד. (דברים יט) עֲנָה בָּאֲחִיו.

כִתֵּב בֵּיה בְּבָלָעָם (במדבר כד) וְלֹא חָלֵךְ כְּפֻעַם בְּפֻעַם לְקַרְאַת נְחַשִּׁים, דָהָכִי הוּא אֶרְחִיה דָאִיהוּ הָוֹה מְנִיחָש. בְּלִבְנֵן כִתֵּב, (בראשית לו) בְּחַשְׁתִּי, דָאָשְׁגָה בְּחַרְשָׁוִי

ובקסמו בעסקו דיעקב, וכך בבעא לאובדא ליעקב
בנחשא ובחרשא דיליה בעא לאובדיה, ולא שבקיה
קונדשא בריך הווא.

ו^תהיינו דאמיר בלעטם בר בריה (במדבר בג) כי לא נחש
ביעקב ולא קסם ביישראלי, מאן יכול להו, דהא
סבא בעא לאובדא לאבוהון בנחשים ובקסמים דיליה
ולא סליקא בידוי. דלא שבקיה לטלטיא. ה^תדא הוא דכתיב
כפי לא נחש ביעקב ולא קסם ביישראלי.

ובכלחו עשרה זיני חרשין וקוסמין דקויזטיפי דכתرين
תתאיין עבד לבן לקבליה דיעקב ולא יכול.
הדא הוא דכתיב, (בראשית לא) ותחליף את משברתי עשרת
מוננים. דכלחו עבד לבן לקבליה ולא סליקו בידוי
לאבasha ליה, דכתיב, (בראשית לא) ווחחליף את משברתי
עשרת מוננים ולא בתנו אלהים להרעה עמד. מאי מוננים,
בתרגום זיבניין, וכתיב (ויקרא יז) לשעים אשר הם זוננים
אחריהם. מוננים, מיגנים כמשמעו. ועשרה זיבין אינון
דחרשין וקוסמין בכתרין תתאיין וככלחו עבד לקבליה.
עשרה זיבין אינון, דכתיב, (דברים יז) קסם קסמים מעוגן
ומנהש ומכשף וחובר חבר ושואל אוב וידעוני.
ודורש אל המתים, ה^א עשרה אינון.
אמר רבי יוסי נחש וקסם, תרי זיני אינון, ובדרגא חד

סָלְקִין. וְכֵד אַתָּא בְּלֹעַם בְּקֶסֶם עֲבָד לְקַבֵּלְיָהוּן דִישְׁרָאֵל. וְהִיְנוּ דְכַתִּיב, (בְמִדְבָּר כט) וְקֶסֶם יִם בַּיָּדֶם. וְלְקַבֵּלְיָה דִיעָקֵב אַתָּא לְבָנְבָנָחָש, הָאֵי וְהָאֵי לֹא סָלִיקָו בִּידֵיהוּ הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (שם בג) כִּי לֹא נִחְשָׁ בִּיעָקֵב וְלֹא קֶסֶם בִּישְׁרָאֵל. כִּי לֹא נִחְשָׁ בִּיעָקֵב בְּקָדְמִיתָא בִּיוֹמָיו דָלָבָן. וְלֹא קֶסֶם בִּישְׁרָאֵל לְבָתֵּר בִּיוֹמָיו דָבָלָעָם.

אמֶר בְּלֹעַם לְבָלָק, תָא חֹזֵי, מְאַן יִכְילְלָהוּן. דָכְלָ קֶסֶם יָן וְחַרְשֵׁין דְכַתְּרֵין דִילָן, מַקְיּוֹפָא דְמַלְכִיתָא דָלָעִילָא (וְתָתָא) מַתְעַטָּרָן (דָחָא), וְהָוָא אַתְקָשָׁר בָּהָו, דְכַתִּיב יי אלְהָיו עַמּוֹ וִתְרוּעָת מַלְךָ בּוֹ.

אמֶר רַבֵּי יְהוֹדָה חָס וְשַׁלוֹם דְהָוָה יַדְעַ בְּלֹעַם בְּקָדוֹשָׁה דָלָעִילָא (דף קסז ע"ב) כָלָל. דָהָא קִידְשָׁא בְּרֵיךְ הוּא לֹא אַתְרֵעֵי בָעֵם וְלִישֵן אַחֲרָא דִישְׂתַמֵּשׁ בִּיקְרִיה, אַלְאָ בְּנֵי קָדְיִשְׁין. וְאַמֶּר (וַיָּקֹרְא יא) וְהַתְקִדְשָׁתֶם וְהִיִּתֶם קָדוֹשִׁים, מְאַן דָאַיְנוּן קָדְיִשְׁין יִשְׂתַמְשׁוּן בְּקָדוֹשָׁה, יִשְׁרָאֵל אַיְנוּן קָדְיִשְׁין דְכַתִּיב, (דברים יד) כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה. אַתָּה קָדוֹשׁ וְלֹא עַם אַחֲרָא.

מְאַן דָאַיְנוּן מִסְאָבִין, מִסְאָבוֹ אַזְדָמָן לוֹזָן לְאַסְתָּאָבָא עַלְיָה. פְתִיב, (וַיָּקֹרְא יג) טְמֵא הוּא בְּדָד יִשְׁבֵב מְחוֹזֵץ לְמִחְנָה מוֹשֵׁבּוֹ. וּמִסְאָבָא לְמִסְאָבָא קְרִי דְכַתִּיב, (שם) וְטְמֵא טְמֵא יִקְרָא, מְאַן דָאַיְהוּ טְמֵא, לְטְמֵא יִקְרָא, כֹלָא אַזְוֵיל בְּתֵר זִינִיה.

אמר רבי יצחק, **יותה הוא ליעקב דתוה קדיشا לומר** דאסטא**בבלון ובחרשו,** או שבחא הוא דיליה. אמר ליה רבי יוסי, אף על גב דקאמר רבי יהודה, אנה מסייע לה. הנה פתיב, (בראשית כז) אנכי עשו בכורך. וכי יאות הוא לצדקה ביעקב למחלף שמייה בשמא דמסבא, אלא אנכי, פסקא טעמא. ואמר אנכי מאן דאגא, אבל עשו בכורך וזהו אוקמויה.

אוף הכא, ויהי לי שור וחמור, לומר לא תשוי לבך ורעותך לה היא ברכתך דבריך לי אבא אתקים ב'. הוא בריך לי תהה גביר לאחיך וישראל לך בני אמר, בגין לך עבדך יעקב. לאدني לעשו. הוא בריך לי ברוב דגן ותירוש. הנה לא אתקים ב', שלא אוצרנאה לוון. אלא, ויהי לי שור וחמור צאן ועבד, רعي ענא בחיקלא. הוא בריך לי, מטיל השמים ומשמי הארץ. הנה לא אתקים ב', בגין הנה עם לבן גרתוי, בגירא. שלא היה לי ביתך חדא כל שכון משמי הארץ. וכל דא בגין שלא יסתכל فيه יעקב על אינון ברכאנן ויקטרג עמייה.

רבי אבא אמר כתיב فيه יעקב (בראשית כה) איש תם יושב אהלים, גבר שלים. בגין דאייהו יתריב בתרעין משכניין עליו. ואשלים להαι גיסא ולהαι גיסא, ואייהו לא אמר דאסטא**בחרשו.** אבל על מה דקאמר רבי

יהודה, בגין דלבוי שלים על טיבו וקשות דעבדיד ליה קודשא בריך הוא. אבל עלמא ידען עובדי דלben מאן איבון, ומאן יכיל לאשתזובא (ס"א מניה, כל עשרין שניין דהוית עמיה עשרין שניין) וקידשא בריך הויא שזבני מגיה. וכלא הויה בגין דלא יסתכל ביה עשו דאתקימיו ביה איבון ברכחן, ולא ינטר ליה דבבו. ועל דא כתיב, (הושע ז) כי ישרים דרכי יי' וגו', וכתיב, (דברים י) תמים תהיה עם יי' אלהיך: וישבו המלאכים אל יעקב לאמר לנו אל אחיך אל עשו וgem הולך לךראתך וארבע מאות איש עמו. פיון דאמר לנו אל אחיך, לא ידענא דאייהו עשו, ובין אחין אחרניין هو ליעקב. אלא לנו אל אחיך, ואי תימא דהדר בתשובה ואזיל בארא מתקנא, לאו הבי, אלא עשו הרשע כدمיעךרא. גם הולך לךראתך, ואי תימא דאייהו בלחוודי אזיל. לאו, אלא ארבע מאות איש עמו.

ובכל כך למה, (אלא איננו) אמרו ליה, בגין דקודשא בריך הוא אתרעי תDIR בצלותהון דצדיקיא ומטעטר בצלותהון. כדאמרין, דההוא מלאכא דמנא על צלותהון דישראל, סגד לפונ שמייה, בטיל כל אינון צלותין ועבדיד מניהו עטרה לחמי העולם ואוקמיה.

וכל שכן צלותהון **דצדייקיא** דקדושא בריך הוא אתרעי
בזה ועתעבדן עטרה לאתעטרא באיננו צלותין לקודשא
בריך הוא. ואוי תימא משרין קדיישין הו אתיין עמייה,
אמאי רחיל. אלא צדייקיא לא סמכין על זכותיהו,
אלא על צלותהון ובעותהון לגבי מאריהון.

וთא חזי, דאמר רבי שמעון, צלota דסגיאין סליק
קמי קודשא בריך הוא ומתקער בההוא צלota.
בגין דסלקא בגוגניין סגיאין ואתכלילת מפמה סטרין.
ובגין דאתכלילת מפמה גוגניין אתעבידת עטרה ומגחא
על רישא דצדיק חי העולמים. וצלota דיחיד לאו איה
כלילא, ולאו איה אלא בגוון חד. ועל דא צלota דיחיד
לאו איה מתקנא לאתקבלא (אלא בצלותא) בצלota
دسגיאין. ותא חזי, יעקב כליל תהה, ועל דא צלותיה
תאייב לה קודשא בריך הוא. מה כתיב וירא יעקב מאד
ויצר לו.

רבי יהודה פתח ואמר (משל כה) אשרי אדם מפחד תמיד
ומקשה לבו יפול ברעה. (ד"ג קסח ט"א) זפאיין איננו
ישראל דקדושא בריך הוא אתרעי בה, ויהב לון
אוריתא דקשוט בגין למוצי בה לחמי עולם, לכל מאן
דאשטל באוריתא קודשא בריך הוא משיח עלייה חיין
עלאיין, ואעליל לייה לחמי עולם דאתי, דכתיב, (דברים ל)

כִּי הִיא חַיָּךְ וְאֶרְךְ יָמִיךְ. וְכֹתֵב, (שם לט) וּבְדָבָר הַזֶּה
תָּאֲרִיכוּ יָמִים. חַיִין בַּהֲאֵי עַלְמָא וְחַיִין בַּעֲלָמָא דָאָתִי.
רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמַר כֵּל מֵאַן דָּאַשְׁתָּדֵל בָּאוּרִיתָא לְשָׁמָה,
לֹא מִתְּתַחֵתָה עַל יָדָא דִּיצָּרָה רְרֻעָה, בְּגַין (גְּלִיּוֹן דַּהֲוָא בְּחַשָּׁ
וְהָוָא מַלְאָכָא דְּמוֹתָא. אֶלָּא מִתְּתַחֵן בְּנִשְׁקָה דְּכַתִּיב (שיר השירים א) יְשָׁקָנִי
מִבְּשִׁיקָות פִּיהָו, כְּלֹוֹמֵר עַל פִּי יְיָ, וְהָיָה הַנִּשְׁקָה דַּהֲיָא
דְּבִיקָותָא דְּבַפְּשָׁא בְּעִקְרָא, וְהָיָה דָאַשְׁתָּדֵל בָּאוּרִיתָא)
דָּאַתְּתָקִיף בָּאַילְנָא דְּחַיִי וְלֹא אַרְפִּי מְנִיה, וּבְגַין כֵּד
צְדִיקָה דְּמִשְׁתָּדֵלִי בָּאוּרִיתָא לֹא מִסְתָּאָבִי גּוֹפָא דְּלָהּוֹן
(גְּלִיּוֹן אֶלָּא הָוָא דְּכִי, בְּגַ�ן אֶלְיהָוּ בְּבִי קְבָרִי דְּאַשְׁבָּחוּדוֹ רְבָנָן, וְשָׁאַלְוָו לְיהָ וְלֹאַו בְּהָנָן הָוָא מַר,
אָמַר לוֹן צְדִיקָה לֹא מִסְתָּאָבִי בְּמִתְּתַחֵן, בָּמָה דְּתָגִינָן בַּיּוֹם שְׁמַת רַבִּי בְּטַלָּה בְּהָנוֹת, כְּלֹוֹמֵר
דְּאַתְּעַסְּקוּ בֵּיהָ) דְּלֹא שְׁרָא עַלְיִיהָו רָוחַ מִסְתָּאָבָא.

יעַקְבָּ אַילְנָא דְּחַיִי הוָה, אַמְּאַי דְּחַיל, דְּהָא לֹא יִכְׁלֶל
לְשִׁלְטָה עַלְוִי. וְעוֹד דְּהָא כְּתִיב וְהַגָּהָה אַנְכִי עַמְּדָה
וְגוֹ, אַמְּאַי הוָה דְּחַיל. וְתוֹךְ דְּהָא כְּתִיב וְיִפְגַּעַו בָּו מַלְאָכִי
אֱלֹהִים. אֵי מִשְׁרִידִין קְהִישֵּׁין הוּוּ עַמְּיהָ אַמְּאַי הוָה דְּחַיל.
אֶלָּא כֵּלָא יָאֹתָה הוָה, וְיעַקְבָּ לֹא הוָה בְּעֵי לְמִסְמָךְ עַל
נִיסָּא דְּקֹוְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, בְּגַין דְּחַשִּׁיבָה דְּלֹא
אִיהָו כְּדַאי דְּקֹוְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא יַעֲבִיד לְיהָ נִיסָּא. מַאי
טַעַמָּא, בְּגַין דְּלֹא פְּלָח לְאָבוֹי וְלְאָמִיהָ כְּדַקָּא יָאֹתָה, וְלֹא
אַשְׁתָּדֵל בָּאוּרִיתָא וְנַטֵּל תְּרִי אֲחִיות. וְאֶפְעַל גַּב דְּכַלָּא

את אמר, ועם כל דא בעי ליה לבר נש למדחן תדייר ולצלאה קמי קודשא בריך הווא בצלותא. דכתיב אשרי אדם מפחד תמיד (ולמדחן תדייר קמי קודשא בריך הווא) והא אוקמונה. תא חזי, צלota דאבהן קיימו עלמא, ובכל בני עלמא עלייהו קיימי וסמכין. לעם ולוועמי עלמין, לא אתבשי זכותא דאבהן, בגין הזכותא דאבהן איהו קיומה דעתלא ותטא, וקיומה דיעקב איהו קיומה שלים יתר מבלחו. ובגין כך בשעתא דעאקו לבני דיעקב, קודשא בריך הווא אחמי קמיה דיוונא דיעקב וחיס על עלמא כמה דאת אמר, (ויקרא כו) זכרתי את בריתך יעקוב יעקו"ב בואו, אםאי בואו, בגין דאיהו דיוונא דיעקב ממש.

תא חזי, כל מאן דחמי ליה ליעקב מפני דאסטכל באספלריא דנהרא, והא את אמר דשופריה דיעקב כשפירה דאדם קדמאתה. אמר רבי ייסא, أنا שמענא דכל מאן דאסטכל בחלה מיה וחמא ליה ליעקב מקסטר בקוספו, חיין אתוספן ליה.

רבי שמעון אמר, הא את אמר דוד מלכא עד לא הויה לא הו ליה חיים כלל. בר דאדם קדמאתה יhab ליה שבעין שנין מדיליה, וכך הו קיימה דוד מלכא שבעין שנין הו. וקיומה דאדם קדמאתה אף שנין חסר

שְׁבָעִין. אֲשַׁתְּפָחוֹ בְּהַנִּי אֶלָּפֶשׁ שְׁבַיִן קָדְמָאִי, אָדָם הַרְאָשׁוֹן וְדָוד מַלְכָא.

פָּתָח וְאָמַר (תהלים כא) חַיִים שְׁאֵל מִמֶּךָ בְּתַתָּה לוֹ אֶרְךָ יָמִים עַזְלָם וְעַד. חַיִים שְׁאֵל מִמֶּךָ, הֵא דָוד מַלְכָא. דָהָא כִּד בְּרָא קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא גִּבְתָּא דָעֵד אָטִיל בְּיַה נְשִׂמְתָּא דָדָוד מַלְכָא, וְאָסְתָּכֵל בְּיַה וְחַמִּי דְלִילַת לֵיה חַיִים מְדִילַתְהָ כְּלּוּם. וְקַיִמָּא קְמִיה כָּל יוֹמָא. פִּיוֹן דָבָרָא אָדָם הַרְאָשׁוֹן אָמַר הֵא וְדָאי קִיּוּמִיה, וְמַאֲדָם קָדְמָאָה הוּא שְׁבָעִין שְׁבַיִן דָאַתְקִיִּים דָוד מַלְכָא בְּעַלְמָא.

תו אַבְהָן שְׁבָקוֹ לֵיה מְחַיְּהוֹן כָּל חַד וְחַד, אַבְרָהָם שְׁבָק לֵיה, וְכוֹן יַעֲקֹב וַיּוֹסֵף. יְצָחָק לֹא שְׁבָק לֵיה כְּלּוּם, בְּגִין דָדָוד מַלְכָא מִסְטוּרִיה קָא אַתָּא.

וְדָאי אַבְרָהָם שְׁבָק לֵיה חַמִּשׁ שְׁבַיִן, דְהֹוה לֵיה לְאַתְקִיִּמָא מָאָה וְתִמְגִין שְׁבַיִן, וְאַתְקִיִּים מָאָה וְשְׁבָעִין וְחַמִּשׁ שְׁבַיִן, חֲסִרִין חַמִּשׁ. יַעֲקֹב הָוה לֵיה לְאַתְקִיִּמָא בְּעַלְמָא כִּיּוּמִי דָאַבְרָהָם, וְלֹא אַתְקִיִּים (ד"ג גיטוח ע"ב) אֶלָּא מָאָה וְאֶרְבָעִין וְשָׁבָע שְׁבַיִן, חֲסִרִים תִּמְגִין וְעַשְׁרִין. אֲשַׁתְּפָחוֹ דָאַבְרָהָם וַיַּעֲקֹב שְׁבָקוֹ לֵיה מְחַיְּהוֹן תְּלִתִין וְתְלִתִת שְׁבַיִן. יוֹסֵף דָאַתְקִיִּים מָאָה וְעַשְׁרִ שְׁבַיִן, הָוה לֵיה לְאַתְקִיִּמָא מָאָה וְאֶרְבָעִין וְשָׁבָע שְׁבַיִן כִּיּוּמִי דַיּוֹקָב, וְחַסְרֵר מְגַהּוֹן תְּלִתִין וְשָׁבָע שְׁבַיִן. הֵא שְׁבָעִין שְׁבַיִן דְשְׁבָקוֹ

לייה לדוד מלפָא לאתקיימָא בהונָן, ובהו אתקנים דוד
בכל אינון שניין דשְׁבָקוּ ליה אֲבָהוֹ.

ואֵי תִּימָא יִצְחָק אֶמְאֵי לֹא שְׁבָק לֵיה כָּלָום כְּהֵבִי, בְּגִין
הֲאֵיהוּ חַשְׁךְ וְדָדוֹ מִסְטוּרָא דְחַשְׁךְ קָא אַתָּא, וּמְאֵן
דָּאֵיהוּ בְּחַשְׁךְ לִית לֵיה בְּהֹרָא כָּלָל וְלִית לֵיה חַיִים. וּבְגִין
כֵּה לֹא הוּא לדוד חַיִים כָּלָל. אֲבָל אַלְיָן דָּהוּ לְהֹן בְּהֹרָא,
בְּהִירּוּ לֵיה לדוד מלפָא, ומִפְּנֵיהוּ אַצְטְּרִיךְ לְאַבְּגָרָא
וְלִמְמָהּוּ לֵיה חַיִים, דָּהָא מִסְטוּרָא דְחַשְׁךְ לִית לֵיה חַיִים
כָּלָל, וְעַל דָּא לֹא אַתָּא יִצְחָק בְּחוֹשְׁבָנוֹ.

ואֵי תִּימָא יוֹסֵף אֶמְאֵי יִתְּיר מִפְּלָהָו. אַלְאָ וְדָאֵי יוֹסֵף
בְּלַחְזָדוֹי, כְּכָלָהו בְּגִין דְאַקְרֵי צְדִיק, וְדָא הוּא
דְאַנְגָּהֵיר לְסִירָהּ יִתְּיר מִפְּלָהָה. וּבְגִין כֵּה הָאֵי שְׁבָק לֵיה
לְדָדוֹד מלפָא יִתְּיר מִפְּלָהָו חַיִין, דְכַתִּיב, (בראשית א) וַיִּתְּן
אַתָּם אֱלֹהִים בְּرִקְיעַ הַשְׁמִים לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ.

תָּא חֹזֵי יַעֲקֹב צְלוֹתִיה אֲגִין לֵיה מַעַשׂו, בְּגִין דְבָעָא
לְסַלְקָא זָכוֹתִיה לְבָנוֹי אֲבָתְרִיה וְלֹא לְאַפְקָא לֵיה
הַשְׁתָּא לְגַבִּיה דְעַשׂו. וְעַל דָּא צְלִי צְלוֹתִיה לְקֹדֶשׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא אָסְתָמֵיךְ עַל זָכוֹתִיה, לְשִׁזְבָּא לֵיה
בְּגִינִּיה:

וַיֹּאמֶר אָם יָבָא עַשׂו אֶל הַמְּחֻנָּה הָאַחַת וְהַבָּהָו וְהַיִּה
הַמְּחֻנָּה הַבָּשָׂר לְפָלִיטָה. תָּא חֹזֵי, מַה בְּתִיב

ויחוץ את העם אשר אותו ואת הצען ואת הבקר והగמלים לשני מחנות. אמנם לשני מחנות. בגין דאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הבשאר לפלייטה.

תא חזי, שכינתה לא עדיאת מאהל לאה ומאהל רחל. אמר יעקב ידענו דהא נטירו לוון לאין מן קידשא בריך הוא. מה עבד ויישם את השפחות ואת ילדיهنראשונה, אמר אם יקטיל עשו, לאין יקטיל. אבל אין לא מסתפינה מנויו, בגין דשכינתה עמהון. ועל דאותה המחנה הבשאר לפלייטה. פיוון דעביד hei אתקין צלותיה עליהו, מה כתיב ויאמר יעקב אלהי אבי אברם ואלהי אבי יצחק כיiao אומר אליו שיב לארץ ולמולדתך ואטיבה עמה.

רבי יוסי פתח ואמיר (תהלים קב) תפלה לעני כי יעטף ולפניהם ישפך שיזהו. hei קרא אוקמו בכמה אחר. אלא דוד מלפआ אמר דא כד אסתפל וחמא במלוי דמספנא, ואסתפל ביה כה הוה אויל וערק מקמי חמוי אמר דא. תפלה לעני, דא הו צלotta דבעי מספנא קמי קידשא בריך הוא, ודא צלotta דאקדימת לכל צלotta hon דעלמא.

כתב הכא תפלה לעני וככתוב ה там (תהלים צ) תפלה

למשה איש האלים, מה בין האי להאי. אלא דא תפלה של יד ודא תפלה של ראש, ולית לאפרשה בין האי תפלה לעני ובין תפלה למשה איש האלים, ותרוויהו שקיילין בחד.

ועל דא צלotta דענוי אקדימת קמי קודשא בריך הווא מכל צלותין דעלמא, בגין דכתיב, (תהלים כב) כי לא בזה ולא שקץ עבות עני וגוי. תא חזי, תפלה לעני, דא תפלה של יד. דענוי אתדק במסכנותיה, במאן דלית לייה مجرמיה כלום.

דבר אחר תפלה דא משה. לעני דא דוד. פי יעטף, פד אתפסיא סירה ואתפסי שם שא מינה. ולפנוי יי' ישפה שיחו, בגין לאתחברא בהדי שם שא. תא חזי, צלotta דכל בני נשא צלotta. וצלotta דמסכנא איה צלotta דקימא קמיה קודשא בריך הווא ותבר פרעון יפתחין ועאלת לאתקבלא קמיה הדא הוי דכתיב, (שמות כב) וזה כי יצחק אלוי ושמעתי כי חפון אני, וכתיב שמע אשמע צעקתו. ולפנוי יי' ישפה שיחו, במאן דמתרעם על דינוי קודשא בריך הווא.

אמר רבי אלעזר צלוטהון דעתיקיא חדותא לכנסת ישראל (דף ג' סט ע"א) לאתעטרה קמיה קודשא בריך הווא, בגין כך חביבא הויא יתר קמיה קודשא בריך הווא.

ובגין כה קודשא בריך הוא תאיב לצלותהון **דצדיקיא**
בשבעתא דאצטריד לוזן, בגין דידע לרצוני למאיריהון.
מה כתיב ביה בעקב אלהי אבי אברם ואלהי אבי
יצחק יי האומר אליו שוב וגו', עטר ואקשרא
קשורא בקשרורא חד בדקא חזי. אלהי אבי אברם
ליימינא, ואלהי אבי יצחק לשמאלא. האומר אליו, הכא
תלי מלה לאתעטרה לאתריה ביןיהו. שוב לארכך
ולמולדתק ואיתיבה עמק:

קטנתה מכל החסדים, אמא יהוה אצטריד האי עם
האי. אלא אמר יעקב את אבטחת לי לאוטבא
עמי, ואני ידענא דכל עובדך כלחו על תנאי. הא אני
ליית בי זכותה דהא קטנתה מכל החסדים ומכל האמת
אשר עשית את עבדך, וכל מה שעבדת לי עד יומא לאו
ובгин זכותאי יהוה אלא בגיןך הוא שעבדת לי, וההוא
טיבו וקשות בגיןך היה. דהא כד עברנו בקדמיה
דהוינא איזיל מוקמי דעשוו, יהידאי עברנו ליה לההוא
גהרא, ואנחת שעבודת עמי טיבו וקשות. זה أنا השטה
מעבר ליה בתרי משירין, אינון תריין משירין דפליג.
עד הכא סדורא דשבחא דמאיריה, מבאן ולהלאה בעא
מה דאצטריד ליה. לאחזהה לכל בני עלמא,
דאצטריד ליה לבך נש לסדרא שבחא דמאיריה

בקדמיה, ולבדר יבעי בעותיה. דהכי עבד יעקב, בקדמיה סדר שבחא דמריה, ולבדר בסדר שבחא אמר בעותיה אצטריך ליה.

הדא הוא דכתיב האילני נא מיד אחוי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא והפנוי אם על בנים. מפאן, מאן דצלי צלותיה דבעי לפרשא מלאוי בדקא יאות. האילני נא, ואי תימא דהא שזבת לי מלבן. מיד אחוי. ואי תימא קרייבין אוחרגין סתם, אחין אקרון. מיד עשו. Mai טעם, בגין לפרשא מלאה בדקא יאות. ואי תימא אני אמראי אצטריך, כי ירא אנכי אותו פן יבא והפנוי. בגין לאשתמודעא מלאה לעילא ולפרשא לה בדקא יאות, ולא יסתים מלאה:

ואתה אמרת היטב אייטיב עמד וגוו. ואתה אמרת היטב אייטיב, מי ואותה. כמה דאת אמר (נהמיה ט) ואתה מהיה את כלם, אוף הקא ואתה אמרת.

תא חזי, דוד מלכא אמר (תהלים ט) יהיו לרצון אמר פי, אלין מלין דאתפרשן. והגיוון לבוי, אלין מלין דסתימן דלא יכול בר נש לפרשא לוון בפורמיה, דא הויא הגיוון דאייהו בלבד דלא יכול לאתפרשא. ועל דא אצטריך מלאה לאתפרשא בפורמא, ומלה דתלייא בלבד, וכלא רוז איהו. חד לקבל דרגא